

קול תודה

עלון ההתחזקות החודשי בענייני השבת וההודאה לבורא עולם

מאמר של הודיה

תודה על הגשם הנפלא!

בחודש חשון אנו מתחילים לבקש על הגשמים. זוהי הזדמנות נפלאה להתבונן בחסד הטמון במתנה מיוחדת זו.

ברכת הגשמים

בשנה בה חסרו גשמים, ומשום כך חשים שמחה מיוחדת עם ירידתם, תקנו חכמים לכל אחד להודות עליהם.

מי שיש לו קרקע חקלאית הזקוקה לגשם, מברך "שהחינו" (אם אין לו שותף בשדה) או "הטוב והמטיב" (אם יש לו שותף). מי שאין לו שדה, כאשר רואה את הגשם יורד, מודה לה' בברכה בנוסח זה:

"מודים אנחנו לך, ה' אֱלֹהֵינוּ לְקִינוֹ וְאֶלֶּקִי אֲבוֹתֵינוּ, עַל כָּל טֶפֶחַ וְטֶפֶחַ שֶׁהוֹרֵדְתָּ לָנוּ. וְאֵלֹהֵינוּ מֵלֵךְ שִׁירָה כִּים, וְלוֹשֹׁנוֹ רִנָּה כְּהֶמוֹן גִּלּוֹי, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבְחָה כְּמִרְחָבֵי רִקְיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכֹזֶרֶם, וְיָדֵינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאַיִלוֹת – אֵין

אֲנֵחֵנוּ מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ, ה' אֱלֹהֵינוּ, וּלְבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ מְלֶכֶנּוּ, עַל אַחַת מֵאֲלָפִים וָרֶב רֵבִי רִבְבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת, נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעִשִּׂיתָ עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ. מִלְּפָנִים מִמְּצָרִים גָּאֻלְתָּנוּ, ה' אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, בְּרָעַב זָנַתָּנוּ וּבְשִׁבְעַת כָּלִלְתָּנוּ, מִחֶרֶב הַצִּלְתָּנוּ, מִדָּבָר מִלְּטָתָנוּ, וּמִחֲלָיִם רָעִים וָרָבִים דִּלְתָּנוּ. עַד הֵנָּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עָזַבְנוּ חֲסָדֶיךָ. עַל כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ, וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ בְּאַפֵּינוּ, וְלוֹשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמַּת בְּפִינוּ, הֵן הֵם יוֹדוּ וְיִבְרְכוּ וְיִשְׁבַּחוּ וְיִסְאָרוּ אֶת שִׁמְךָ מְלֶכֶנּוּ תָמִיד. בְּרוּךְ אַתָּה ה' קֵל רַב הַהוֹדָאוֹת."

מתי מברכים?

- בגשם הראשון, אם לא ירדו גשמים עד י"ז בחשון.
- אם היתה הפסקה, שלא ירדו גשמים בימות החורף במשך ארבעים יום. או שהחקלאים היו במצוקה מחמת עצירת הגשמים.
- בארץ ישראל, בגשם הראשון היורד לאחר סוכות, גם אם הגשם יורד לפני י"ז בחשון, ראוי להודות לה' בלא הזכרת שם ומלכות (ביה"ל סימן רכ"א).

דיני הברכה:

מברכים כנ"ל, כאשר ירדו כמות גשמים עד שישי שכבה של מים על האדמה הגורמת לבועות לעלות מלמטה לקראת טיפות הגשם היורדות מלמעלה. את הברכה ניתן לברך כל אותו יום עד השקיעה, לאחר מכן יש לאמרה בלא שם ומלכות [ההלכות מהספר 'פלגי מים' לר' שריה דבליצקי זצ"ל].

טובת הגשמים והמים

ר' אביגדור מילר זצ"ל היה מעורר: כשמודים להשי"ת על מתנת הגשם, לא מספיק לחשוב רק על כלליות החסד, אלא יש להתבונן בכל פרטי פרטיו. למשל, יש לשים לב לכך שהמים היורדים מן השמים הם זכים, נקיים וראויים לשתייה. הרי מים אלו הם המים המלוחים שהיו בים, והמים הסרוחים שהשתמשנו בהם כבר - ועכשיו הקב"ה סידר שהם מגיעים אלינו, נקיים וטהורים.

אדם ההולך בתוך גשם שוטף, יכול לחשוב כמה הגשם מטריד, כמה היה יותר נעים עכשיו, אם היה מזג אוויר נוח יותר. לעומת זאת, באפשרותו להתרומם ולשים לב לטוב שמשפיע עלינו ה' ולאהבתו המסתתרת מאחורי כל טיפה וטיפה.

ניתן לחשוב על כל השפע של הפירות, הירקות והתבואה שגדלים עכשיו באמצעות הגשם, יחד עם כל הדברים הטובים, המועילים והמהנים, שהמים הללו מעניקים לעולם.

נתאר לעצמנו אדם המגיע הביתה ורואה ששלחו לו מתנה - משלוח גדול של צרכי הבית בשפע רב, כשהוא נכנס הביתה במקום להודות, הוא פוער את פיו:

"אוי כמה שהקופסאות מפריעות לסדר הטוב של הבית..."

כשיורד גשם, עלינו להתעורר לחוש ולהרגיש, שכל טיפה וטיפה נשלחה באהבה רבה מן השמים לטובתנו.

יהי רצון שנזכה לגשמי נדבות במועד, ונדע להודות עליהם כהלכתם. ■

פנינים של הודיה

מסופר על הגאון ר' אביגדור מילר זצ"ל, שהיה דבוק בהודיה ובהכרת הטוב לה' כל חייו בכל אורחותיו. אחד מנכדיו סיפר, שאירע פעם שהיה בביתו של ר' מילר בלי שהוא ידע מכך. הרב ישב בחדרו המיוחד ולמד כהרגלו. לפתע יצא מחדרו, נכנס לחדר האכילה, והתיישב ליד קערה של תפוחים שהיתה מונחת על השולחן. הגביה תפוח, והריחו בנשימה ארוכה וממושכת, ואז התחיל לדבר באידיש אל הקב"ה אהובו. פתח ואמר: "איי, טאטע אין הימל (אבי שבשמים), כל כך טרחת טרחת - והכל בשבילי... לעשות דבר כה מחוכם, בצבע כה מהודר, (ואז שהה קצת כדי שיעור הסתכלות), וגם הוספת בו ריח כה מעולה בדיוק כפי מה שראוי להנות ממנו, (ונשם מריחו כמה פעמים), ועשית כל כך הכנות כדי שגיע אלי, וגם נתת לי עיניים וידיים ולשון ושיניים, וכולם יהנו מזה... והכל בחסד חינום כי אתה אוהב אותי, ואני אוהב אותך כל כך על זה..." וכה המשיך בדיבורים כאלו, ואז בירך ברכת 'בורא פרי העץ' בהתלהבות, ולעס חתיכה במתכונת, ואז המשיך ואמר: "איי, טאטע אין הימל, ממש אזוי ווי מיר האבען גערעדט אזוי איז..." (איי, אבי שבשמים, ממש כמו שדיברנו - כך היא המציאות).

כתב הרה"ק מראפשיץ זיע"א בספרו הק' "זרע קודש" (פר' בשלח) על הפסוק (שמות טו, ב): "ויהי לי לישועה": "אמרו רבותינו ז"ל (מגילת י), 'כל מקום שנאמר ויהי' הוא לשון צער, ואנו משבחים אותו יתברך שמו, שהצער בעצמו שהיה לנו, היה לישועה..."

כתב השל"ה הק' (שער האותיות, הלל ו): "ויתן שבח והודיה להשם יתברך על כל טובה וטובה שבאה לו, הן טובות הנשמה, דהיינו שנתווסף לו עיון שכלי, הן טובות הגוף, הן טובות הממון, אפילו אם הוא מועט יהיה בעיניו רב. ומכל שכן אם השפיע לו השם יתברך השפעה מרובה, שיפאר וישבח וכו'. גם אם משפיע לו ה' יתברך איזה פורענויות, יחשוב שאלוקים חשבה לטובה, ויפאר וירומם, ומחויב להלל כמו שלמדו רז"ל (ברכות ס) מפסוק (תהילים נ"א) 'בה' אהלל דבר באלקים אהלל דבר' וכבר הארכתי בזה."

מסופר על המשגיח הגה"צ דב יפה זצ"ל, שכשהיה מדבר על הכרת הטוב וההודיה להקב"ה, היה חוזר ומשתמש במשל מן החיים: כשאתם מתארחים, ובעלת הבית מגישה צלחת עם דגים, אתם טועמים ומחמיאים: 'הדגים כה טעימים'. איך תגיב המארחת? באופן טבעי היא מיד תציע מנה נוספת. כך, להבדיל, "המארח" הגדול שלנו בעולם, הקב"ה משפיע עלינו ברב רחמיו שפע, טובה וברכה. נלמד להודות, והוא, ברחמיו, יוסיף ויתן מיד עוד ועוד. אמרתם תודה כי נהניתם? קבלו עוד מנה!

סיפורים של הודיה

סיפורי ישועות בזכות התודה מתוך הקו "קול תודה"

להתמקד בטוב

סביב זה, מהרהר מה לעשות. איך נכנסתי לזה, ואיך אני יוצא מזה. ועוד ועוד דאגות ומחשבות שליליות למיניהן.

אל מול הנוף הכפול והראייה המשובשת, כמו שמעתי את קולו של ה' מדבר אלי:

תמקד את ראייתך! תתבונן כמה טוב מקיף אותך! בית, משפחה, ילדים טובים ובריאים, קורת גג, לחם לאכול ובגד ללבוש, תורה, מצוות, ובלי סוף חסדים וטובות...

לתפע התעוררתי להבין, כיצד השתבשה ראייתי בתקופה האחרונה, וכל מחשבותי בלכתי בדרך ובשכבי ובקומי, היתה אך ורק על הקושי, ולא מיקדתי מבטי כלל על הטוב האינסופי שסביבי.

זהו. הבנתי, והחלטתי שמהיום אתחזק בעניין ואתחיל להודות. וכמו שאומרים "הבא להטיר מסייעים בידו": עוד באותו ערב שוחחתי עם חבר שסיפר לי על יוזמה של אמירת תודה דקה ביום. הרגשתי חיוך משמים. הצטרפתי לעניין אמירת התודה, וכיום, זמן רב לאחר מכן, אני יכול לומר בוודאות שהסיפור הזה היווה עבורי נקודת זינוק לחיים מאושרים וטובים יותר, תודה לה'!

יום בהיר אחד נסעתי חזרה לביתי ממקום עבודתי, נסיעה שאורכה כשעה לערך. היה זה בשעות הבוקר, הכבישים היו יחסית ריקים והנסיעה החליקה בנעימות. עד שלפתע - חשכו עיני, או ליתר דיוק, נפל לבי בקרבי מרב פחד - הנוף הנשקף בעיני היה כפול! כביש מעל כביש, מכונית מעל מכונית, וכן על זה הדרך... שפשפתי את עיני בתמהון, ניסיתי למקד את ראייתי, אך לשווא! פחד פחדים!

נזכרתי שקראתי תקופה קודם לכן, סיפור דומה על תופעה שכזו שהסתיימה בתוצאות איומות של איבוד הראיה, מה שהוסיף עוד יותר לבהלה שאחזתני. ואז - הבהיקה בלבי הבנה: הרי אין ייסורים ללא חטא, אם כן, ודאי הקב"ה רוצה לעורר אותי לתקן משהו. עשיתי חשבון שזה חייב להיות קשור לעיניים, לראייה. החלטתי לתרום סכום כסף לצדקה אם אזכה להבין מה עליי לתקן. ממש מיד לאחר מכן, הקב"ה שלח לי הארה - הבנתי את המסר! ובין רגע, הראייה חזרה לי לתקנה - הפלא ופלא, תודה לה'!

ובכן, זאת היתה התובנה שעלתה בי: באותה תקופה הייתי נתון בצער ובעוגמת נפש רבה על ענייני המשכנתא שחזרה, ועל שבנוסף גם חשבון הבנק הוגבל - דבר שהיווה קושי אדיר בכל ההתנהלות הכלכלית. הייתי במחשבותי כל היום

72 תודות

תודה, אני ראייתי והבטתי בכך. התפעלתי מאוד מהעניין, ובעיקר מאיך שזה שימח את כולכם. החלטתי גם אני לעשות כמותכם. היו לכן שלי צרות איומות מבית ומבחוץ. ישבתי ואמרתי תודה. ממש סמוך לכך, העניינים הסתדרו בצורה מדהימה. תודה לכם!"

יחיית. ואכן, מאז הבוקר ההוא, התודה הפכה אצלנו ל"בת-בית", והוואת בעברנו "נשק סודי" להתמודדות עם כל קשיי התקופה. ב"ה זכינו לישועה ולרפואה שלמה. ה' יעזור לכל חולי ישראל בתוך כל עמ', שנזכה יחד להודות לה' בגאולה השלמה מתוך בריאות ושמחה.

כאשר אחרי כל תודה אנחנו אומרים את הפסוק "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו".

התודות התחילו בגמגום קל: "תודה שיקירנו החולה נושם בכוחות עצמו... תודה על העיניים, תודה על הרגליים שמתפקדות..." ולאחר זמן לא רב, התודות החלו לגלוש מפינו ברצף, כאילו מאליהן.

מרב ריכוז והנאה, לא חשנו כיצד הזמן עובר. גם לא ממש שמנו לב, שהיה רופא שנכנס לחדר, הביט בנו ויצא לאחר דקות ספורות.

לאחר כארבעים דקות של תודות האווירה היתה שונה לחלוטין. החולה נרדם על מיטתו (לאחר שסבל מנזודי שינה באופן קבוע!), ואני הרגשתי שמחה ואופטימיות שמזמן לא חוויתי.

כשבוע לאחר מכן ניגש אלי אחד מרופאי הצוות, שאינו שומר תורה ומצוות, טפח על שכמי ואמר לי:

"אני חייב לך תודה גדולה!"

"לי? תודה?" התפלאתי.

"כן, אני לא יודע אם שמת לב, אבל ביום ההוא שעמדתם ליד מיטתו של החולה, ואמרתם הרבה

הידיעה, על מחלתו הקשה של אחד מבני משפחתנו, הכתה בנו כרעם ביום בהיר. לא ארצה להללות אותכם בכל הפרטים, הבדיקות המרובות, שלל הרופאים שחיוו דעתם, הדאגה המכרסמת, לילות שהיו כימים... התקופה שעברנו לא היתה פשוטה כלל, ואני לא מאחז ואת לאף אחד מישאיר.

היה זה באחד מהביקורים שביקר אותנו אחי הבכור. הוא הגיע לחדרון הקטן בבית החולים בשעות הבוקר המאוחרות. באותו בוקר בדיקה קשה מאוד, שלאחריה הרופאים הרגישו "אחריות" לשטוח בפנינו את העובדות המרות והכואבות.

מה אומר, הרגשתי את הייאוש מחלחל בי.

אחי הכניס רוח חדשה לחדר. תמיד הוא יודע כיצד להסתכל על הדברים ממבט אחר. הוא הסביר לי, שגם עכשיו, כן ממש עכשיו, יש כל כך הרבה דברים להודות לה. ובואו נפתח בהודיה ברגע זה.

האסרטיביות שלו, החיוניות והמרץ האופייני לו, לא הותירו לי הרבה ברירות.

בהדרגתו של אחי, פתחנו בסבב של 72 תודות לה',

יצור בעמוד 1: יהושע וייסמן 054-8441131 | ניתן לתרום לארגון גם בקו הצדקה של קהילות: 073.2757000 (קוד 8856) וכן במכשירי קהילות בבתי הכנסת (בחיפוש: "לעולם אודך") כמו "ניתן לתרום בטל: 055.6789852

פנקס ההודיה החיה

80 עמודים בעיצוב חדש ומרהיב

לרישום חסדי ה'

כולל מדורים ותכנים חדשים,

"אשר יצר" מבואר ו"נשמת כל חי"

הנחה
לכמויות

מתנה נפלאה
לעצמכם וליקרובים!

ניתן להשיג בטל: 055.6789852 או במוקדים ברחבי הארץ: 079.5420539 שלוחה 22

קבלי על עצמך לפחות דקה אחת ביום של הודיה לה', מסר/י שם לישועה וקבלי/י שם אחר לתפילה. לגברים: 055.6708883 | לנשים: 077.3137119 שלוחה 1

ארגון "לעולם אודך" 055-6789852 | KT6171190@gmail.com | טלמסר מידע ותא-קולי לגברים: 077-2519672 | לנשים: 077-3137119